

ПЕРВІЧНЕ СЯЙВО

АЛЬМАНАХ

III

Упорядкував Яр Славутич

Mr. and Mrs. J. Izio
11440 - 94 St.
Edmonton, Alberta

СЛАВУТА

ЕДМОНТОН

1967

Вільям ШЕКСПІР

СОНЕТ 24

Мій зір, що майстром був, твою красу
В моєму серці вирізьбив, звабливу,
І я, мов рама, скрізь її несучу,
А майстрів хист їй творить перспективу.
Бо тільки через майстра кожну мить
Ти власний образ бачиш без одміни,
Що в ательє грудей моїх висить,
Де вікна зір твій повробляв у стіни.
Тож очі в дружбі діл не чинять злих:
Мої звели твій образ, а для мене
Швидко з твоїх засяли, щоб крізь них
Тобою й сонце тишилось вогненне.
Однак очей недоліки значні:
Їм видно зримає, серця ж правди — ні.

СОНЕТ 99

Отак з докором я фіялку стрів:
Злодійко мила, запах крадеш де ти,
Як не в Любови з уст, де звабних слів
Народження? А ніжні фіолети
Береш хіба не з вен її разків?
Лілея має рук твоїх принаду,
Твоїм волоссям гордий майоран.
Троянди стали на тасмну раду:
Ця — сором твій, а та — тривоги бран.
Ще інша, змішана, обох єднання
Твоїм лиш подихом налита вщерть,
Хоча за кражу — в розкоші зростання
Тепер їй хробаки готують смерть.
Багато квітів нам весна зростила,
Та в них то запах твій, то барви сила.

Переклад О. ЗУЄВСЬКОГО

Вільям ВОРДСВОРТ (1770 - 1850)

Б Е З С О Н Н Я

Один за одним ніжні звої вовни
Немов на прядку плинуть. Шум дощів,
Гучання бджіл і гуркоти морів,
І шепіт поля, неспокою повний, —
Я вже обдумав і лежу безмовний
І нездріманний. Скоро від садів
Поллється голосно пташиний спів
І дзвін зозуль затужить поздоровний.
Вже третю ніч, літаючи в думках,
За жданим Сном ширяю, наче птах,
І так томлюся марно до нестями.
О, що без Тебе ранків береги?!
Приходь же, Сну, блаженство межі днями,
Прамати мислей, радості й снаги!

З англійської — Яр СЛАВУТИЧ (1958).